

2e zondag vasten 28 febr. 1 maart 2026

**—
decanaat Ieper - Poperinge**

Aperitief: 't is vasten ... dus even geen aperitief

Openingslied: Door de wereld gaat een woord (ZJ 720)

Nederland zingt: https://www.youtube.com/watch?v=yaLd_iGAYJo

Zingt Jubilate: https://www.youtube.com/watch?v=7EN_wRkPXOY

Door de wereld gaat een woord
en het drijft de mensen voort:
"Breek uw tent op, ga op reis,
naar het land, dat Ik u wijs."

**Refr.: Here God, wij zijn vervreemden,
door te luist' ren naar Uw stem.
Breng ons saam met Uw ontheemden,
naar het nieuw Jeruzalem.**

Door de wereld gaat een stoet
die de ban brak van het bloed.
Die bij wat op aarde leeft
nu geen burgerrecht meer heeft. **refrein**

Menigeen ging zelf op pad,
daar hij thuis geen vrede had.
Eeuwig heimwee spoort hem aan,
laat ook hem het woord verstaan. **refrein**

Door de wereld klinkt een lied,
tegen angsten en verdriet,
tegen onrecht, tegen dwang,
richten pelgrims hun gezang. **refrein**

Velen, die de moed begaf
blijven staan, of dwalen af.
Hunk'rend naar hun oude land.
Reisgenoten, grijp hun hand. **refrein**

Door de wereld gaat een woord
en het drijft de mensen voort:
"Breek uw tent op, ga op reis,
naar het land, dat Ik u wijs."
 refrein

Ofwel:

Openingslied: Hoe is uw naam (ZJ 566)

<https://www.youtube.com/watch?v=48RJtAGFmVI>

Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde.

Eeuwige God, wij willen U zien,
geef ons vandaag een teken van liefde.

Want wat de hemel is voor de aarde,
dat is uw liefde voor hen die geloven.

Geef ons vandaag een teken van liefde.

Gij, de vergeving van alle zonden,
recht en gerechtigheid voor deze wereld.

Gij, de vergeving van alle zonden,
geef ons vandaag een teken van liefde.

Gij kent ons toch, Gij zult niet vergeten,
dat wij uw mensen zijn, Gij, onze God.

Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde

Welkom:

Op weg naar Pasen blijven we stilstaan op de drempel:
we stappen nederig op het altaar toe,
omdat we ons bewust zijn van onze feilbaarheid,
omdat we onze kleinmenselijkheid erkennen,
omdat we ons niet anders willen voordoen dan we zijn;
maar ook in het bewustzijn dat God steeds opnieuw op weg is getrokken
met mensen die hun gaven en hun fouten hebben,
met mensen die het verbond met vallen en opstaan waarmaken,
met mensen zoals Abram – met mensen zoals wij.

Lied: Hoe is uw naam - strofe 1)

Op deze tweede zondag van de veertigdagentijd horen we over visioenen
die een andere wereld en een ander bestaan in het vooruitzicht stellen:
Abram laat zijn oude leven achter in vertrouwen op Gods belofte
en Jezus openbaart zich aan zijn leerlingen als Gods vleesgeworden liefde.
Zo worden ook wij uitgedaagd om zekerheden los te laten
en te durven kiezen voor een droom van vrijheid en gerechtigheid
die in onze wereld nog werkelijkheid moet worden,
in vertrouwen op een God wiens naam is: 'Ik zal er zijn voor u'.

(Lied: Hoe is uw naam - strofe 2)

Symboolmoment: (map Broederlijk Delen)

We vinden het jammer dat vastgeroeste ideeën vaak een betere toekomst blokkeren.
We maken een vuist en komen in actie.
We nemen de toekomst in handen.
In deze viering horen we hoe Abraham en Jezus loskomen van zekerheden en in actie komen.
We plaveien een pad richting Pasen, nieuw leven.
Stapstenen die ons op weg zetten zijn:
actie en toekomst.

SYMBOOL - TWAALF STAPSTENEN

In de liturgie spelen we in op de slogan van dit jaar en drukken symbolisch uit hoe we 'toekomst' maken. Aan toekomst bouwen - vrede en gerechtigheid - gebeurt stap voor stap. Niet pardoës. Zoals de exodus naar bevrijding veertig jaar duurde, zo gaan we veertig dagen geduldig op weg naar Pasen.

Symbolisch plaveien we daarvoor twaalf stapstenen, één of twee per week, die ons op weg zetten naar dat samenleven in vrede en gerechtigheid. Dat we ervoor gaan, klinkt in de titel van elke viering.

Ter info: 'twaalf' verwijst naar de twaalf leerlingen. En Jezus' keuze voor 'twaalf' gaat terug op het twaalfstammenverbond (Oude Testament). Dat verbond legt de gelijke verdeling van de macht onder de twaalf juridisch vast. Het garandeert een samenleving op basis van gelijkheid, vrede en gerechtigheid. De twaalf stammen van het godsvolk, zijn door Jezus universeel - katholiek, over de hele wereld - geworden. Ongeacht nationaliteit, kleur, afkomst, religie ... Het is een visioen, een project waaraan Jezus tot in zijn dood trouw is gebleven, ook nadat het door Judas werd verraden.

Uitwerking?

Met twaalf stenen bouwen we vooraan in de kerk een pad, een 'weg naar Pasen'. De stenen overbruggen een afstand, zoals stapstenen in een rivier het mogelijk maken dat je de overkant bereikt. Elke viering leggen we één of twee 'stapstenen', zo komen we aan twaalf. We leggen ons pad in de richting van de plek (lege kandelaar) waar de nieuwe paaskaars komt.

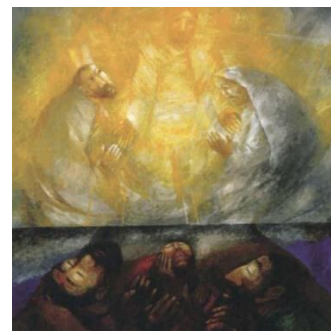
Aswoensdag - twee stapstenen: INKEER | OMMEKEER

Eerste zondag - één stapsteen: DIENSTBAARHEID

Tweede zondag - twee stapstenen: ACTIE | TOEKOMST

Gebed om ontferming:

Heer, zie om naar uw mensen,
gevangen in wat verworven is,
in 'zo was het en zo zal het altijd zijn',
behoudsgezind en bang om op te staan en nieuwe
wegen aan te durven.
Geef het niet op met ons, grijp ons bij de hand,
en zet ons op weg naar een betere toekomst met
ruimte voor allen,
uw land van vrede door gerechtigheid ...

Wek uw kracht en kom ons bevrijden

God van barmhartigheid,
U schenkt ons steeds weer nieuwe kansen,
ook als we vastgeroest zijn in vertrouwde gewoontes
of twijfelen aan de mogelijkheid van een nieuwe toekomst.
Wij bidden U: wees voor ons de roepstem die met ons mee trekt,
daag ons uit om nieuwe wegen te verkennen
en doe ook ons een gedaanteverandering ondergaan.
Kom bij ons aanwezig, God, nu wij ons tot U keren,
en ontferm U ook vandaag over ons.

Heer, ontferm U over ons ...

(of -> Lied: Hoe is uw naam - strofe 3)

V.: Moge de barmhartige God zich over ons ontfermen,
ons voorgaan op de weg van bekering
en ons geleiden naar het licht van Pasen.

Eerste lezing: Uit het boek Genesis (Gen. 12, 1-4a)

1 De Heer zei tegen Abram:
`Trek weg uit uw land, uw stam en ouderlijk huis,
naar het land dat Ik u zal aanwijzen.
2Ik zal een groot volk van u maken.
Ik zal u zegenen en uw naam groot maken,
zodat u een zegen zult zijn.
3 Ik zal degenen zegenen die u zegenen,
maar degene die u verwenst zal Ik vervloeken.
Om u zullen alle geslachten op aarde zich gezegend noemen.'
4 Toen ging Abram weg, zoals de Heer hem had opgedragen,
en Lot ging met hem mee.

Tussenzang: Psalm 33 (32), 4-5, 18-19, 20 en 22

refrein: Geef ons, Heer, uw barmhartigheid, zoals wij op U vertrouwen.

Oprecht is immers het woord van de Heer
En al wat Hij doet is betrouwbaar.

Recht en gerechtigheid heeft Hij lief,
De aarde is vol van zijn mildheid.

Maar het is God die zijn dienaars bewaakt,
Hen die op zijn gunst vertrouwen.

Dat Hij hen redden zal van de dood
Bij hongersnood hen zal voeden.

Daarom vertrouwt ons hart op de Heer,
Is Hij ons een schild en een helper.

Geef ons dus, Heer, uw barmhartigheid,
Zoals wij op U vertrouwen.

Tweede lezing: Uit de Tweede Brief aan Timotheüs (2 Tim. 1,8-10)

Dierbare,
8 Draag uw deel in het lijden voor het evangelie,
door de kracht van God,
9 die ons gered heeft
en ons heeft geroepen met een heilige roeping,
niet op grond van onze daden,
maar volgens zijn eigen besluit en genade.
Die genade is ons van alle eeuwigheid gegeven in Christus Jezus,
10 maar zij is nu openbaar geworden
door de verschijning van onze redder, Christus Jezus,
die de dood van zijn kracht heeft beroofd
en onvergankelijk leven heeft laten oplichten door het evangelie.

Lied: **Uit Oer is hij getogen (ZJ 322)**

<https://www.youtube.com/watch?v=Wk7fSp-YvVI>

Uit Oer is hij getogen, aartsvader Abraham,
om voortaan te geloven in 't land van Kanaän,
om voortaan als een blinde te zien een donker licht,
om voortaan helderziende te zijn op God gericht.

Uit Oer is hij getogen ten antwoord op een stem,
die riep hem uit den hoge op naar Jeruzalem
En allen die geloven zijn Abrahams geslacht,
geboren uit den hoge, getogen uit de nacht.

Uit Abraham geboren die zo gezworven heeft
is, wie om God te horen gestorven is en leeft:
het volk van de profeten, de stam van het verbond,
het volk hier beneden de stem van God verstond.

Het is niet meer te tellen, dat volk dat na hem kwam,
een vader van zovelen is vader Abraham.
Van Jacob, edel strijder wiens naam is Israël,
van Mozes de bevrijder die sprak op hoog bevel,

van Jozua de hertog die ruimte heeft gemaakt,
van Simson, dapper vechter, die uit het graf op staat,
van David, koning David, en van zijn grote zoon,
Elia met de raven, Hizkia met zijn droom.

En allen die geloven zijn Abrahams geslacht,
geboren uit de hoge, getogen uit de nacht.
De stad die zij verbeiden die staat in wit en goud
aan 't einde van de tijden voor iedereen gebouwd.

Evangelie: (Mt. 17, 1-9)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Mattheüs.

1 In die tijd nam Jezus
Petrus, Jakobus en diens broer Johannes

met zich mee een hoge berg op, waar Hij met hen alleen was.

2 Voor hun ogen veranderde Hij van gedaante.

Zijn gezicht ging stralen als de zon
en zijn kleren werden wit als licht.

3 Opeens verschenen hun Mozes en Elia, in gesprek met Hem.

4 Petrus zei daarop tegen Jezus:

‘Heer, het is maar goed dat wij hier zijn.

Als U wilt, zal ik hier drie hutten maken,
voor U een en voor Mozes een en voor Elia een.’

5 Hij was nog niet uitgesproken
of daar kwam een lichtende wolk die hen overdekte,
en opeens klonk er een stem uit die wolk:

‘Dit is mijn geliefde Zoon, in wie Ik vreugde vind.

Luister naar Hem.’

6 Toen de leerlingen dat hoorden,
wierpen ze zich op de grond
en werden ze vreselijk bang.

7 Jezus kwam naar hen toe, raakte hen aan en zei:

‘Sta op en wees niet bang.’

8 Toen ze hun ogen opsloegen,
zagen ze niemand meer dan Jezus alleen.

9 Terwijl ze van de berg afdaalden, gebod Jezus hun:

‘Vertel niemand van dit visioen

voordat de Mensenzoon uit de doden is opgewekt.’

Overweging(en):

Loslaten om te vernieuwen

Migratie staat hoog op de agenda van de westerse landen, want men wil langs alle kanten afraden om weg te trekken uit je land om in onze gebieden een betere toekomst te zoeken. ‘Er zijn er te veel,’ zegt men. ‘Ze moeten terug’.

Als vluchtelingen en asielzoekers zich willen herkennen in die rondtrekkende Abraham, die Gods stem heeft gehoord, dan zijn ze bij ons precies aan het verkeerde adres?

Toch maar eens kijken waar het over gaat: waar moet Abraham zich van losmaken en wat is dat beloofde land? De familieclan, waartoe Abraham behoort, zit verstregeld in de mengelmoe van volkeren. Om de eigen clan in stand te houden, wordt het bezit overgedragen op de oudste zoon. Het is een vorm van dynastie. Zekerheid, daar draait het om. Die geheimzinnige stem in Abraham wil dat doorbreken: ‘Trek weg uit uw land, uw stam en uw familie naar het land dat Ik u zal laten zien.’ Dat betekent het verbreken van natuurlijke banden, waar alles vastligt van vader op zoon, waar je de god van de maan aanbidt die je beschermt en alles voor je regelt. Abraham wordt het onbekende ingestuurd, alleen met het vooruitzicht dat hij een land zal vinden dat die goddelijke stem hem zal laten zien. Abraham wordt dus apart gezet om anders te zijn dan zijn omgeving. ‘Loskomen van’ is noodzakelijk voor ieder die wil vernieuwen.

Er wordt beloofd dat Abraham zal uitgroeien tot een groot volk, dat ‘tot zegen zal zijn voor alle geslachten op aarde’. Op die manier is ‘uitverkoren volk’ dus geen privilege, maar een opdracht om de wereld menselijker te maken.

‘Beloofde land’ is niet letterlijk een land, maar kunnen we verstaan als een nieuwe toekomst waar mensen tot hun recht komen. Dat zien we vaak in de geschiedenis. Voor de Afrikaanse slaven op de plantages in Amerika bv. was het ‘beloofde land’ een situatie van vrijheid en mensenrechten.

Voor GAFE, de partner van Broederlijk Delen in Haïti is het de ecologische en sociale transitie. Haïti, een land dat alleen maar in het nieuws komt als er een overstroming of een aardbeving massaal veel doden maakt, zit al vele jaren in een diepe crisis: na de moord op president Moïse heerst er een machtsvacuüm waar bendes misbruik van maken: anarchie, massale ontvoeringen, enz. En toch zijn er in Haïti positieve krachten

aan het werk, die de situatie van miljoenen mensen kunnen keren. Zo werkt *GAFE*, een burgerbeweging die 50 organisaties verenigt, rond het probleem van de ontbossing en protesteert o.a. tegen de boomkap. Er werden juridische stappen gezet tegen de illegale praktijken van een zagerij waardoor hun activiteiten zijn opgeschort in afwachting van een gerechtelijke uitspraak.

Zo'n groepen van activisten zou je 'Abrahamitische minderheden' kunnen noemen, zoals de vroegere bisschop van Brazilië Helder Camara het duidde: zij banen een nieuwe weg naar een betere toekomst, 'een beloofde land'.

De evangelielezing van vandaag komt bij Matteüs vlak na de eerste lijdensvoorspelling. 'Zes dagen later' neemt Jezus drie leerlingen mee naar de berg—drie leerlingen die toch wat kampen met machtshonger.

In de stilte van de berg voelt Jezus zich verbonden met zijn voorgangers Mozes en Elia, en komt tot inzicht: Hij 'verandert van gedaante, zijn gelaat straalt'. Een licht dat een nieuw perspectief weergeeft.

Het is maar voor even, straks moeten ze weer naar de vlakte, de tegenstand tegemoet. Die keuze maakt Jezus, ook al beseft Hij dat die weg doorheen lijden en dood loopt. Deze ervaring zal door de leerlingen pas ten volle begrepen worden na de verrijzenis.

Ook vandaag zijn veranderingsprocessen in de wereld steeds riskant en moeizaam. Ze kosten bloed en tranen. En toch mogen we de hoop niet verliezen. Broederlijk Delen vraagt onze actie. En dankzij onze giften kan Broederlijk Delen de werking van haar partners in het Zuiden ondersteunen.

(Broederlijk Delen - Jan De Roeck)

Insteek Broederlijk Delen

Wegtrekken en herbeginnen ... Het vraagt overtuiging en kracht: een onwrikbare structuur moet doorbroken worden, een vastgeroest idee omgebogen, zodat er een nieuwe toekomst kan ontstaan.

Haïti, het land waar Broederlijk Delen vandaag over spreekt, heeft in zijn crisis van anarchie en geweld nood aan 'transitie', een nieuw begin. Activisten banen een weg naar een open toekomst.

De burgerbeweging GAFE verenigt zo'n 50 organisaties die zich inzetten tegen ontbossing en het verlies van vruchtbare grond.

Vraag/uitdaging

- Heb je ooit ervaren dat 'herbeginnen' jou energie gaf? Kan dat ook nu?

Als de twijfel en de angst ons leven aanvreten,
 en de moed ontbreekt om door te gaan,
 toon ons dan de weg naar de berg.
 Die plek van stilte om even met U alleen te zijn,
 om kwaad en zorgen af te geven
 aan U, die onze grote Drager bent.
 Zet ons dan op het spoor
 van Mozes, Elia en Jezus,
 die ook hun angst en twijfel hebben gekend
 en toch hun keuze trouw gebleven zijn,
 en zo dragers zijn geworden van uw Licht.
 Leer ons ons te spiegelen aan hen,
 die zo dicht met U verbonden waren,
 zo intens vanuit U leefden,
 dat zij uw licht, uw naam uitstraalden,
 en alles in hen sprak van "Ik zal er zijn voor u".
 Doe ons weten dat Gij in hen te vinden zijt,
 in ons te zien zult zijn
 als wij verder gaan op hun weg.
 Geef ons nu en dan, en soms heel even,
 zo'n moment van licht in uw stilte,
 in het weten dat wij door U bemind zijn,
 en toon ons dan de weg naar de vlakke,
 naar het dagelijkse leven,
 om met uw kracht uw weg verder te gaan.

(Carlos Desoete)

 Zusters en broeders,

De Veertigdagentijd is een tijd van vasten, van soberheid, van zich al eens iets ontzeggen – schermtijd bv - of een inspanning ten optel doen.
 De Veertigdagentijd is een tijd van solidariteit en broederlijk delen.
 Een tijd ook van meer en bewuster bidden. Een tijd van groeien naar Pasen toe...
 Het is een beetje meegaan met de kruisweg van Jezus, om ten volle te kunnen meedelen in de kracht van de verrijzenis.
 Dat is hetgeen ons werd geleerd en voorgehouden. En het is helemaal juist.
 Alleen is er het risico dat we eigenlijk niet goed meer weten wat vasten heel precies is, en wat verrijzenis heel precies is...
 Is ons vasten inderdaad een poging tot solidariteit met wie minder of veel minder heeft? Of is het een ijdel proberen enkele overtollige kilo's er op religieuze wijze afgetraind te krijgen?
 Is ons Broederlijk Delen inderdaad een delen? Of is het een hooghartig uitdelen van een aalmoes om het geweten, indien nodig, gesust te krijgen?
 De veertigdagentijd dient ook om die vragen te stellen en ze een antwoord te geven...

Goed verborgen in de tekst draagt het evangelie diezelfde vragen met zich mee.
 Ze stellen zich als volgt:
 Vluchten we, of vluchten we niet...

Drie leerlingen worden door Jezus meegenomen op de berg Tabor. Daar zijn ze de bevoorrechte getuigen van de gedaanteverandering van de Heer. Daar zien ze hun Heer stralend wit, als een bode van hoop, in gezelschap van de grootsten uit het oude Testament: Mozes en Elia.

Ze horen een stem: dit is mijn Zoon, de welbeminde, luister naar Hem...
 Het is een bijzonder moment en ze willen niets liever dan dat het duurt. Ze willen er blijven, drie tenten willen ze bouwen, daar, boven op de berg...

Het is goed vertoeven bij wie vertrouwen geeft,

Zoals het voor ons goed supporteren is voor een kampioenenploeg,
voor een renner die geregeld wint.
Het is goed om mee te gaan met Jezus, en hem nabij te weten.
Het is goed om hem te horen vertellen van zalig de kleinen, zalig de armen.
Het is goed in zijn nabijheid te zijn als hij mensen optilt uit het stof, hen waarde en
waardigheid schenkt, en ons geluk brengt, en stille voorspoed...
We willen niets liever dan dat het duurt...

Maar het verhaal eindigt hier niet.
We kunnen op onze Tabor niet blijven...
Want er is een andere berg, Golgotha.
En we moeten er op, we moeten erover heen, om die Zoon van God, die welbeminde
geheel te verstaan en echt te kunnen volgen...
Op Golgotha is zijn kleed niet glanzend wit.
Het is afgerukt.
Zijn gelaat straalt er niet,
het is afzichtelijk.
Daar bloedt hij dood.
Niemand wil daar tenten bouwen.
De drie getuigen van de Tabor berg zijn er trouwens weggevlucht, nog voor het einde in
zicht kwam.

Vluchten of niet...
Het is ook de vraag voor ons, vandaag.
We weten en gedenken week na week dat Golgotha het einde ook niet is.
Dat er voorbij de pijn, het sterven, leven is... Pasen is... Verrijzenis is...
Maar Golgotha is er.
Het was er toen, en het is er vandaag.

Zusters en broeders,

We krijgen veertig dagen om op tocht te gaan,
Mee met Jezus, samen met elkaar, langs de bergen van het evangelie,
de bergen van het leven...
Veertig dagen doorheen een leven, elk jaar opnieuw:
Om te leren, te proberen, te blijven. En mee te gaan tot op het eind.
Stap voor stap op weg om betere mensen te worden...
Tot Pasen, en ver daarna. AMEN.

(Wim Seynaeve)

De berg opgaan

Van tijd tot tijd moet je het doen: de berg opgaan,
de wereld laten verstillen,
jezelf en de anderen hervinden in het gebed,
het volle licht van God laten schijnen op je gezicht.

Dat kan je vooral in het gezelschap van Jezus,
uit wie dit heldere licht al straalt,
en in het gezelschap van andere bergbeklimmers,
Godzoekers zoals Mozes en Elia.

Het was voor hen geen wereldvlucht.
Ze namen alles mee op die berg:
het wel en wee van hun volk,
hun machteloosheid en hun ontgoocheling.

Maar er kwam even vrede in hun hart,

ze ontvingen nieuwe kracht om af te dalen,
om te herbeginnen.

Want wie op de berg
alles in het volle licht heeft gezien,
kan God ook vinden in het getekende,
verwongen mensengezicht
dat 'lijden' heet.

Als alles in je leven
zo evident en normaal
is geworden,
dan wordt het tijd
om te vasten.

Vasten wordt dan
een loskomen uit dat alledaagse ritme
en teruggaan naar de hartslag van het leven.

Vasten wordt dan
een loslaten van aangeprezen levenswijzen
en weer voelen waar het op aankomt.

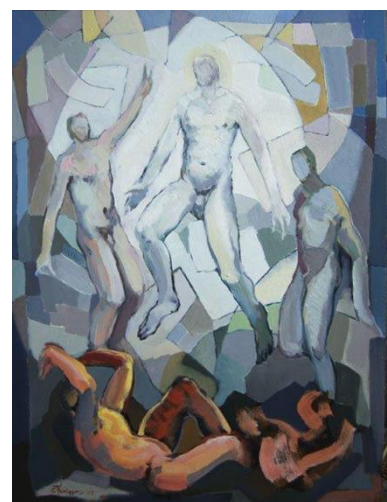
Vasten wordt dan
een loswringen uit gedwongen contacten
en vriendschappen sluiten die het hart raken.

Vasten wordt dan
een losmaken uit een god-vreemde wereld
en Hem zien in mensen om je heen.

40 dagen vasten
doet ons weer verrijzen
tot echte mensen. (naar Antoon Vandeputte)

Een visioen om van te leven

Niemand kan zonder een moment
waarop je ziet wat belangrijk voor je is.
Soms zie je dat in een flits
en weet je weer waarvoor je leeft.
Je ziet weer het doel en de weg daarnaar toe.
Zo'n moment geeft nieuwe energie.
Je put er zo'n kracht uit
dat je schijnbaar moeiteloos verder gaat.
Zo'n moment is veel meer dan een droom.
Het bepaalt wie je bent
en wat je – met vallen en opstaan –
van je leven met en voor anderen wil maken.
Leven zonder zo'n visioen
maakt ons dor en droog.
We komen dan niet verder,
blijven ter plaatse trappelen.
Het gaat ons dan ontbreken aan vitaliteit,
en ook aan creativiteit, die het leven goed maken.
Een visioen is als het ware de motor

die ons door moeilijkheden heen sleept.
Het doet ons uitstijgen boven onszelf.
Het roept ons weg uit de doodlopende weg
van huisje, boompje, beestje.

Zo ging Mozes op weg door de woestijn
met als doel het Beloofde Land,
een land van melk en honing voor het hele volk.
En Elia, als rechtgeaarde profeet,
trekt zijn volk weg uit onrecht en ongeloof.
Met hen is Jezus in goed gezelschap,
want Wet en profeten komen in Hem samen.
Al doende wordt Hij zo 'Gods liefste Zoon'.
Zijn visioen van leven geeft Hem kracht
om de weg van de lijdende Mensenzoon te gaan.
Wij mogen Hem achterna leven,
geraakt door hetzelfde visioen van uiteindelijk leven.

(naar Wim Holterman osfs)

Woorden van geloof:

Wij geloven in God,
Schepper van de wereld en van ons, mensen.
Een grenzeloos goede God,
die met ons wil meewerken en meeleven.

Wij geloven in Jezus Christus,
die gestalte gaf aan Gods Boodschap
van solidariteit en goedheid
en ons op weg zette naar een wereld zonder grenzen.

Wij geloven dat Gods Geest
ons hierbij begeleidt en bezielt.
Wij geloven in een geloofsgemeenschap van mensen
die samen Kerk vormen,
naar Gods model en Jezus' voorbeeld.

Wij geloven in Gods liefde.
Dat wij ze zichtbaar kunnen maken,
telkens wij grenzen openbreken en solidair zijn.

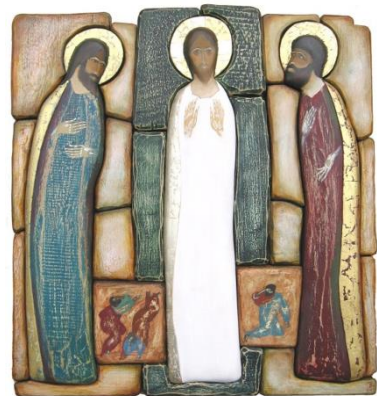
Wij geloven dat we ons leven zinvol maken
als wij Gods droom hier op aarde helpen realiseren. Amen.

Voorbeden:

(naar map Broederlijk Delen)

Laat ons bidden voor mensen
die hun vertrouwde land moeten ontvluchten:
dat zij de weg mogen vinden naar een nieuwe thuis
waar ze warm en hartelijk ontvangen worden
en kansen krijgen om zichzelf te ontplooien.

Laat ons bidden voor de leiders van onze samenleving:
dat zij voortrekkers van vrede en gerechtigheid durven zijn
en de weg wijzen naar een toekomst waarin iedereen mee is
en elke mens de kans op een menswaardig bestaan krijgt.

Laat ons bidden voor de partners van Broederlijk Delen in Haïti:
dat zij er blijven opkomen
tegen armoede en mensonterende omstandigheden,
dat zij volhouden om mensen te verenigen
tegen geweld en ontbossing,
en dat onze solidariteit hen helpt
om verder actie te voeren.

Laat ons bidden voor onszelf en onze gemeenschap:
dat we ons niet laten opsluiten in het vertrouwde,
maar uit onze comfortzone durven stappen
en samen nieuwe wegen durven bewandelen.

Vg.: God van rechtvaardigheid en verbondenheid,
wees met onze zorgen begaan
en schenk ons de kracht om te werken aan verandering,
vandaag en alle dagen – amen.

Lied: De Heer richt op zijn berg (ZJ 521) (herdichting Jesaja 25, 6-8)

<https://www.youtube.com/watch?v=4DcvnGFxYaE>

De Heer richt op zijn berg een maaltijd aan,
van spijs en merg, van uitgelezen wijnen;
van heind' en ver zal men aan tafel gaan,
de Heer is gul en goed voor al de zijnen.

Gezuiverd en belegen is de wijn,
zo rood als bloed, gerijpt tot heil en zegen;
op deze berg zal 't feest'lijk toeven zijn,
hier leidt de Heer ons heen langs alle wegen.
Op deze berg neemt Hij de sluier weg
waar alle volkeren mee zijn omwonden;
de duisternis zal worden afgelegd,
geheimen opgeklaard, boeien ontbonden.

Wij treden aan het ontoegank'lijk licht,
wij volkeren, wij heidenen, wij mensen;
wij zien het leven-zelf in het gezicht,
God haalt ons thuis van achter alle grenzen.

En Hij, het 'leven zelf', verslindt de dood
tot overwinning en van alle ogen
wist Hij de tranen af. Het ochtendrood
gaat stralend op, een opgang uit den hoge.

Dit zeiden zijn profeten in zijn geest;
de bankring van de dood zal zijn gebroken,
de smaad van Israël wordt uitgewist;
zo zal het gaan, want zo heeft Hij gesproken.

Gebed over de gaven:

Barmhartige en liefdevolle God,
op de berg toonde Uw Zoon ons wie Hij was:
iemand die zijn licht over de wereld wil laten stralen.
Laat ons bij het breken van het brood bezielde worden
door zijn Geest zodat ook wij een licht voor de wereld zijn,
bereid om onszelf ten volle te geven,
naar het voorbeeld van Jezus, uw Zoon en onze broeder – amen.

Groot Dankgebed:

God,
drie leerlingen mochten met U samen zijn
boven op een berg.
Het was een moment van stilte en rust,
van innerlijk geluk,
van uitzicht op wat komen zal.
De tenten werden toen niet opgeslagen,
want hun geloof was nog te broos,
maar hun verlangen naar een wereld van vrede en geluk
werd aangewakkerd.

Zo mogen ook wij hier samen zijn om,
gedragen door God en elkaar,
vol verlangen uit te zien
naar een nieuwe wereld
gedragen door liefde en goedheid.

Want in ons hart hebt U de hunkering gelegd
naar een betere wereld, vol van het beste in iedere mens.
Daarom mogen wij U loven, prijzen en dank zeggen
met de woorden: **Heilig, ...**

Boven op de berg toonde Jezus aan zijn vrienden
een nieuw gelaat, een nieuw uitzicht,
uitstijgend boven de soms pijnlijke werkelijkheid.
'Kijk boven de ellende uit,
laat u niet langer raken door het kwaad,
geef het geen kans.
Er komt een nieuwe tijd:
zie Ik ga iets nieuws beginnen,
merk je het nog niet?'
Dit was zijn nieuw verbond.

Daarom bracht Hij zijn leerlingen regelmatig samen
om te eten, om te bidden,
om Zichzelf uit handen te geven
voor een nieuwe wereld zonder haat.

Zo heeft Hij het ook gedaan die avond voor zijn sterven,
toen Hij zijn leerlingen samen bracht voor een laatste maal.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker,
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Ook dit samenzijn, hier en nu,
is getekend door leed en pijn
zoals elke mens die in zijn leven te dragen krijgt.
Het geloof in Jezus' verrijzenis geeft kracht en steun
voor wie wil geloven in Gods goedheid en oneindigheid.

God, geef dat we mogen geloven tegen alle twijfel in...
Geef dat we mogen blijven hopen en vertrouwen.
Geef ons uw liefde, die sterker is dan het kwaad, sterker dan de dood.

God, aarzel niet uw belofte waar te maken:
een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
aan ons gegeven om voor altijd in vrede te leven.

Wij bidden voor deze onvolmaakte aarde:
laat ons dromen boven fouten en pijn uit
dat wij haar zullen vernieuwen
en aan een veilige toekomst zullen bouwen
voor groot en klein.
Uw droom, God,
met die zekerheid dat U dicht bij ons wilt zijn.
Wij vragen het U,
omwille van Jezus, uw Zoon.
Want door Hem en met Hem en in Hem
zal uw naam geprezen zijn, God, barmhartige Vader,
uw Rijk van vrede en gerechtigheid,
in de eenheid van de heilige Geest,
hier en nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Meer dan wij het kunnen zeggen, God,
Bent U voor ons een Vader.
En dus spreken wij U toe met de woorden die Jezus ons heeft voorgezegd:
Onze Vader,...

Goede Vader, in Jezus hebt U zich geopenbaard
als Bron van goedheid en barmhartigheid.
Maak ons geschikt en bereid
om iets van uw goedheid en barmhartigheid te belichamen.
Dan zullen wij met vertrouwen kunnen uitzien
naar de komst van Jezus, de verheerlijkte Messias, uw
geliefde Zoon. **Want van U is het Koninkrijk...**

Vredeswens:

God van alle mensen,
we trekken cirkels rond onszelf en zeggen:
'Dit ben ik'. 'Dit is van mij'.
En onze handen zijn tot slaan gereed
als wordt geraakt aan wat wij ons hebben toegeëigend.
Vergeef ons,
maak ons vredelievend en mild.
Dan worden wij één en onverdeeld.
Die door God geschonken vrede zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: Stem die ons roept (ZJ 776)

<https://www.youtube.com/watch?v=Y1Gs-sSEdco>

Stem die ons roept, Vader die draagt,
Rots van vertrouwen aan mensen gewaagd.
Herder die hoedt, niemand verloren,
ieder als beeld van uw liefde herboren.

Refr.: Woord van God is wat Hij doet: Hij geeft leven in overvloed.

Mensen gegeven, getrouw aan elkaar,
verbonden voorgoed in dat oude gebaar:
brood om te worden, wijn om te delen,
wij dragen uw kracht om de wereld te helen. *refrein*

Handen geopend voor iedere nood,
geloof zonder daden geleidt naar de dood.
Geloven is doen wat de woorden beleden,
geloven is werken voor recht en voor vrede. *refrein*

Slotgebed:

Barmhartige en liefdevolle God,
zoals Uw stem klonk vanuit een wolk,
zo klinkt in onze wereld de schreeuw
van zovele slachtoffers van geweld.
Doe ons in hun kreten Uw stem herkennen,
maak ons rusteloos om in actie te komen
en geef ons de moed om te herbeginnen,
in deze veertigdagentijd en elke dag opnieuw – amen.

Zegen en zending:

Op de berg wilden de leerlingen een tent opzetten
om het goede gevoel dat zij ervaren hadden vast te houden.
Mogen ook wij onze ontmoeting met Jezus' Woord vasthouden,
en ons daarbij gezegend weten
door God die is (+) Vader, Zoon en Heilige Geest.

Dessertje:

't is vasten ... we proberen aan de verleiding van een dessert te weerstaan.